

[Forsvarsministeren]

for skibsskrog til STANDARD FLEX 300. Som følge heraf er der heller ikke indgået kontrakt med Karlskronavarvet AB om underleverance for prototypen.

Med hensyn til avisartiklens oplysninger om, at Karlskronavarvet AB allerede gik i gang med bygningen af prototypeskrog ved finansudvalgets bevilling den 28. juni i år, må dette bero på værftets egen vurdering af mulighederne for at opnå kontrakt om underleverancen.

Spm. nr. S 1449

Til forsvarsministeren (15/7 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvilket antal af de nye 155 mm atomgranater (W 82), 8-inch granater (W 79) og B 61-bomber, der ifølge NATO-rapporten fra juli 1983 og High Level Group-rapporten fra Montebellomødet forventes opstillet i Vesteuropa, og vil ministeren give folketingets medlemmer adgang til ved selvsyn at efterkontrollere disse oplysninger?«

Begrundelse

Ifølge en kongreshøring fra 1. maj 1984 foreligger der to NATO-rapporter indeholdende oplysninger om de nye kortdistanceatomvåben, som NATO-ledelen vil have opstillet i Vesteuropa.

Den ene af disse rapporter blev ifølge høringen godkendt af NATO-ministrene på Montebellomødet i 1983 (se brigadegeneral Sidney Davis, side 3658, og Mr. Gaffney, side 3675). Rapporten er udarbejdet af The High Level Group.

Den anden rapport er endnu ikke politisk godkendt, men er et mere detaljeret forslag, der ligger hos SHAPE, og som i sin første udgave var færdigt i juli 1983. Det må jo antages, at den rapport, som ministeren var med til at godkende på Montebellomødet, også indeholdt en reference til denne SHAPE-rapport og eventuel refererer dennes forslag til antal.

Herudover indeholdt Montebellogodkendelsen en accept af en plan, hvorefter det endelige antal nye kortdistancevåben, der skal udstationeres i Europa, skal fastsættes på baggrund af et udspil fra SACEUR i 1985. Ifølge Dr. Wagner – side 3634 – vil

Rogers have fastlagt sit forslag til antal af de våben, som blev godkendt på Montebellomødet, i begyndelsen af 1985.

Oplysningerne findes i det offentliggjorte høringsreferat fra Committee on Armed Services, Senatet, 1984, s. 2414, Part 7, Strategic and Theater Nuclear Forces, 1. maj 1984.

Svar (25/7 85):

Forsvarsministeren (Engell):

På mødet i den nukleare gruppe i Montebello i oktober 1983 blev det på grundlag af en rapport fra »High Level Group« besluttet at reducere NATOs nukleare lager i Europa med 1.400 sprænghoveder over de kommende år. I den forbindelse blev den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa (SACEUR) anmodet om nærmere at fastlægge, hvilke typer sprænghoveder der skulle fjernes, hvorfra de skulle tilbagetrækkes, og tilbagetrækningstakten.

Jeg har i sin tid redegjort herfor i udenrigspolitisk nævn og i folketinget, hvor jeg har gjort opmærksom på, at med denne reduktion ville det nukleare lager være nede på et minimum af ca. 4.600 sprænghoveder, og at dette antal – uanset de planlagte deployeringer af Pershing II og krydsermissiler – ikke igen ville blive forøget. Der er altså tale om reelle reduktioner, der er baseret på analyser af fremtidige minimumsbehov og ikke beregnet ud fra våbensystemer, der forventes udskiftet på grund af forældelse.

Jeg har endvidere oplyst, at reduktionerne ville ske inden for alle typer eksisterende a-våben i Europa, men at hovedvægten ville ligge på de korrækkende våbentyper.

Endelig har jeg ved flere lejligheder, både i tinget og i udenrigspolitisk nævn, understreget, at beslutningen i Montebello om de nævnte reduktioner ikke var gjort betinget af gennemførelsen af konkrete moderniseringer, men at forudsætningen for, at et så radikalt reduceret lager kan yde det nødvendige bidrag til afskrækkelsen, er, at både leveringsystemer og spænghoveder fungerer effektivt og er bedst muligt beskyttet.

Rapporten fra »High Level Group« identificerede således også forskellige mulige forbedringer og tilpasninger af det reducerede lager, både af konventionel og af nuklear karakter, som kunne fremme våbnenes sikkerhed og effektivitet, og – som jeg har un-